

Sygn. akt VII K 471/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2014r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszevska-Sobczyk

Protokolant: Magdalena Połubińska

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2014r. sprawy:

M. M.

ur. (...) w B., syna S. i A. z d. R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 07 marca 2014 roku w O. w ruchu lądowym na drodze publicznej przy ul. (...), kierował pojazdem mechanicznym typu Quad nr VIN (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości- I badanie –wynik 1,26 mg/l, II badanie-1,15 mg/l, III badanie-1,14 mg/l, IV badanie-1,16 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w związku ze skazaniem za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości- sygn. akt VII K 1272/12 przez Sąd Rejonowy w Olsztynie

- tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

I oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§4 kk skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II na podstawie art. 69§1, §2 i §4 kk, art. 70§1 pkt 1 kk, art. 72§1 pkt 5 kk, art. 73§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres lat 5 (pięciu) tytułem próby, zobowiązując go do powstrzymania się od nadużywania alkoholu i oddając pod dozór kuratora sądowego,

III na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3 (trzech),

IV na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt VII K 471/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 marca 2014r. po godzinie 16 M. M. kierował pojazdem mechanicznym typu Quad nr VIN (...), jeżdżąc po Osiedlu (...) w O.. Wymieniony wcześniej tego dnia spożywał alkohol w postaci piwa i wódki.

Około godziny 16:40 na miejsce, gdzie jeździł wymieniony, zostali wezwani funkcjonariusze Policji: P. P. i R. J. w związku z otrzymanym zgłoszeniem, iż po osiedlu porusza się nietrzeźwy kierowca quada. Wymienieni zauważyli M. M., gdy ten skręcił z ul. (...) w ul. (...), jadąc w stronę swojego miejsca zamieszkania tj. w kierunku na S..

Funkcjonariusze kilkakrotnie użyli sygnałów dźwiękowych i świetlnych, wzywając wymienionego do zatrzymania się, na co on nie reagował, zatrzymując się dopiero po przejechaniu około 300-400 metrów, na wysokości parkingu przy ogródkach działkowych. Funkcjonariusze podeszli do niego i przystąpili do przeprowadzenia kontroli drogowej. M. M. twierdził, iż nie może zgasić silnika w pojeździe, więc silnik ten zgasił P. P.. Na miejsce wezwano też patrol ruchu drogowego z K. w O..

M. M. został poddany dwukrotnemu badaniu na urządzeniu typu A.. Pierwsze badanie przeprowadzone o godz. 17:03 wykazało u niego 1,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kolejne o godzinie 17:18 – 1,15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Następne badania przeprowadzone urządzeniem (...) (...) nr (...) o godzinie 18:12 i 18:14 wykazały u wymienionego odpowiednio 1,14 i 1,16 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Wyrokiem Rejonowego w Olsztynie z dnia 11 grudnia 2012r. w sprawie VII K 127212 M. M. został skazany m.in. za czyn z art. 178a§4 kk na karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 2 tytułem próby oraz orzeczono wobec niego na podstawie art. 42§2 kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 2, który to wyrok uprawomocnił się w dniu 19 grudnia 2012r.

(dowód: częściowo wyjaśnienia M. M. k:15-16, 65v, protokoły użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu k.3,4, odpis wyroku w sprawie VII K 1272/12 k: 46, zeznania P. P. k: 9v-10, 31v, R. J. k: 32v-33).

Oskarżony M. M. zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i w czasie rozprawy przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, iż w dniu 7 marca 2014r. około godz. 15 naprawiał quada swojego syna. Syn chciał się nim przejechać. Zgodził się. Syn pojechał polną ścieżką w stronę ogrodów działkowych. W pewnym momencie coś zaczęło rzeźzić w silniku. Wtedy oskarżony zaczął prowadzić quada. Zadzwoił do konkubiny, aby zabrała syna. W międzyczasie spotkał znajomych, z którymi wypił piwo i we trójkę wypili pół litra wódki. Na ul. (...) czekał na kolegów, którzy poszli do sklepu. Długo nie wracali, a konkubina chciała żeby wrócił. Wsiadł na quada, nie odpalając silnika i zjeżdżał nim z górki, Na dole zatrzymała go Policja.

W czasie rozprawy oskarżony również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Potwierdził dotychczasowe wyjaśnienia. Dodatkowo podał, iż bardzo żałuje tego czynu. Podał, iż w domu mieli tragedię, zmarła mu córka. Teraz podjął terapię w związku z uzależnieniem od alkoholu i przemocy w rodzinie, która trwa już 5 miesięcy. Teraz w ogóle nie pije. Na utrzymaniu ma dwoje dzieci, zamierzają też adoptować trzecie dziecko, postępowanie w sądzie rodzinnym jest w toku. To córka siostry żony. Ta dziewczynka mieszka z nimi już jakiś czas, była wychowywana bez ojca, a jej matka pije. On jest jedynym żywicielem rodziny.

(wyjaśnienia oskarżonego k: 15-16, 65v).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu co do zasady zasługiwały na wiarę, korespondując z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności w postaci zeznań P. P. i R. J. oraz protokołami użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu.

Sąd odmówił natomiast wiarygodności tej części wyjaśnień oskarżonego, w których podnosił on, iż na quadzie zjeżdżał jedynie z górki, bez odpalania silnika, w tym zakresie wyjaśnienia te pozostawały bowiem w sprzeczności z zeznaniami P. P. i R. J.. W ocenie Sądu stanowiły one wyraz przyjętej przez oskarżonego linii obrony, mającej na celu uniknięcie lub złagodzenie odpowiedzialności karnej wymienionego za czyn którego się dopuścił.

P. P. i R. J.– funkcjonariusze Policji, którzy dokonali zatrzymania oskarżonego złożyli zeznania na okoliczność przebiegu tej czynności.

P. P. zeznał, iż na wysokości skrzyżowania ulic (...) zauważyli oskarżonego jadącego quadem bez kasku, który na ich widok skręcił z ul. (...) w ul. (...) i kierował się w stronę miejscowości S.. Dawali sygnały dźwiękowe i świetlne do zatrzymania pojazdu, ale mężczyzna nie reagował na nie. Zatrzymał się dopiero na wysokości ogrodów działkowych. Było od niego czuć alkohol, miał bełkotliwą mowę. Podczas kontroli okazało się, że nie ma on uprawnień do kierowania pojazdami, bo ma orzeczony zakaz sądowy. Wymieniony został zbadany na zawartość alkoholu, które to badanie wykazało, iż znajduje się on w stanie nietrzeźwości. Wskazał też, iż nie jest możliwe, aby oskarżony jechał bez włączonego silnika, gdyż on sam po zatrzymaniu oskarżonego zgasił silnik quada. Dodał też, iż zanim oskarżony się zatrzymał jechał za nim około 300-400 m. Po zatrzymaniu oskarżony siedział na quadzie, miał włączony silnik. Powiedział, że nie może wyłączyć silnika, wtedy świadek podszedł do niego i próbował zgasić silnik. Kluczyk w stacyjce obracał się dookoła, więc włączył bieg jedynkę i puścił sprzęgło, wtedy silnik zgasł, a oni przystąpili do czynności służbowych.

Z zeznaniami wymienionego w pełni korespondowały zeznania R. J., który potwierdził, iż widzieli oskarżonego jak skręcał z ul. (...) w ul. (...), jadąc w kierunku na S.. Nie reagował na sygnały wzywające go do zatrzymania się, zatrzymując się dopiero po kilku wezwaniach i przejechaniu ok. 300-400 metrów. Podeszli do niego. P. P. wyłączył silnik quada, gdyż oskarżony oświadczył, że nie może go zgasić. Wezwany patrol ruchu drogowego z K. O. poddał wymienionego badaniom na zawartość alkoholu, które wykazały, iż znajdował się on w stanie nietrzeźwości. Podczas sprawdzania okazało się też, iż wymieniony ma aktualny sądowy zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

W ocenie Sądu zeznania wskazanych wyżej świadków w pełni zasługiwały na wiarę, były one bowiem spójne, logiczne, wzajemnie ze sobą korespondowały, ponadto pochodziły od osób obcych dla oskarżonego, które ze sprawą zetknęły się jedynie przy okazji wykonywania obowiązków służbowych, ponadto za ich wiarygodnością dodatkowo przemawiał wykonywany przez nich zawód.

W ocenie Sądu brak było również podstaw, aby zakwestionować zgromadzone w sprawie dokumenty w postaci protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego, z których wynikało, iż wymieniony znajdował się w stanie nietrzeźwości, jak również w postaci odpisu wyroku w sprawie VII K 1271/12, który wskazywał, iż wymieniony prowadził przedmiotowego quada w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje pełne podstawy do przyjęcia, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, a wina jego nie budzi wątpliwości.

Z materiału tego wynika, iż w dniu 07 marca 2014r. w O. przy ul. (...) na drodze publicznej kierował on pojazdem mechanicznym typu quad znajdując się w stanie nietrzeźwości i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w związku ze skazaniem za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie sygn. VII K 1272/12, którym to zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a§4kk.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd zgodnie z dyrektywami z art.53§1 kk baczył, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionego przezeń czynu oraz aby spełnione zostały cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.

Sąd miał tu na uwadze wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu widoczny w rodzaju dobra, w które godziły działania wymienionego, albowiem prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości oskarżony stwarzał zagrożenie nie tylko dla własnego życia i zdrowia, lecz przede wszystkim dla życia i zdrowia pozostałych uczestników ruchu drogowego, zwłaszcza, iż jeździł on przedmiotowym pojazdem po godzinie 16, gdy z reguły panuje stosunkowo znaczne natężenie ruchu.

Sąd miał tu również na uwadze dotychczasową wielokrotną karalność oskarżonego, w tym również za czyny z art. 178a§1 kk i 178a§4 kk oraz to, iż przypisanego mu czynu dopuścił się on w okresie próby, albowiem wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie VII K 1272/12 został skazany m.in. na karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 2 tytułem próby, który to wyrok uprawomocnił się w dniu 19 grudnia 2012r.

Natomiast jako okoliczność łagodzącą należało potraktować to, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz wyraził skruchę i żal z powodu swojego zachowania.

Mając na uwadze podniesione wyżej okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, uznając iż jest ona adekwatną dolegliwością za czyn, którego dopuścił się wymieniony, realizując wobec niego w wystarczającym stopniu cele zapobiegawcze i wychowawcze, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jednocześnie Sąd uznał, iż postawa oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyrażona skruchą i żalem, jak również podnoszone przez niego okoliczności, w szczególności dotyczące podjętej terapii, uzasadniają przekonanie, iż wobec wymienionego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, uzasadniająca przekonanie, iż w przyszłości będzie on przestrzegał obowiązującego porządku prawnego i nie popełni kolejnego przestępstwa.

Oskarżony wskazał, iż w okresie kiedy dopuścił się przedmiotowego czynu przeżywał tragedię związaną ze śmiercią córki i nie zastanawiał się nad swoim zachowaniem. Wskazał, iż obecnie to się zmieniło, podnosząc, iż podjął stosowną terapię, na którą uczęszcza od kilku miesięcy, nie pije już alkoholu. Wymieniony podnosił też, iż jest jedynym żywicielem rodziny, na utrzymaniu ma dwoje dzieci, a przed Sądem rodzinnym toczy się sprawa dotycząca adopcji trzeciego dziecka z rodziny jego żony.

W ocenie Sądu powyższe okoliczności wskazują, iż wymieniony rzeczywiście zrozumiał naganność swojego postępowania i czyni starania o zmianę swojego życia, a wyrażona przez niego skrucha i żal są rzeczywiste, nie zaś jedynie podyktowane potrzebami toczącego się postępowania.

W tej sytuacji kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na maksymalny okres lat 5 tytułem próby, z jednoczesnym oddaniem go pod dozór kuratora sądowego i zobowiązaniem do powstrzymania się od nadużywania alkoholu skuteczniej zrealizuje wobec niego swe cele zapobiegawcze i wychowawcze, wdrażając go do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego, aniżeli kara pozbawienia wolności w jej bezwzględnej postaci. Obecnie oskarżony ma świadomość, iż popadnięcie przez niego w kolejny konflikt z prawem może spowodować zarządzenie wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Jednocześnie postawa oskarżonego wskazuje, iż ma on również świadomość obowiązków jakie ciążyą na nim jako jedynym żywicielu rodziny, zwłaszcza, iż rodzina ta ma wkrótce powiększyć się o adoptowane dziecko.

W ocenie Sądu powyższe okoliczności powodują, iż wymieniony rzeczywiście będzie starał się nie popadać w kolejne konflikty z prawem, z jednej strony mając na uwadze obawę zarządzenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, z drugiej zaś troskę o los swojej rodziny, zaś całokształt wskazanych wyżej okoliczności wskazuje, że w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek w rozumieniu art. 69§4 kk, przemawiający za warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Ponadto Sąd orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 42§2 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3, uznając iż zakaz w takim wymiarze odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości popełnionego czynu, mając tu w szczególności na uwadze stopień nietrzeźwości oskarżonego.

Z uwagi na dość trudną sytuację materialną oskarżonego, mając na uwadze jego dochód w wysokości 2100 zł i to, iż wymieniony jest jedynym żywicielem rodziny, na utrzymaniu ma dwoje dzieci, w Sądzie rodzinnym toczy się zaś

postępowanie o adopcję trzeciego dziecka, Sąd zwolnił go z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, uznając, iż ich uiszczenie stanowiłoby dla wymienionego nadmierne obciążenie.